

U n ě š

ZPRAVODAJ XXIX. JIRÁSKOVA HRONOVA

13. SRPNA 1959

XXIX. Jiráskův Hronov zahájen

Zazněla československá a světská státní hymna, pionýři a svazáci vztyčili vlajky, k mikrofonu přistoupil předseda místního národního výboru v Hronově Karel Valena a uvítal všechny přítomné na slavnostním zahájení ochotnického festivalu v Hronově. Především uvítal generálmajora V. Zajončkovského, velitele divise, která osvořila v roce 1945 Náchodsko, Waltera Menzela, člena Ústředního poradního sboru pro ochotnické divadlo v NDR, Oswalda Türka, předsedu ÚDIT v Lipsku, pracovníka ochotnického hnutí v NSR Alberta Fucka a Stefana Derewanku, vedoucího Domu kulturní v Kielech z Polska.

Jménem sovětského lidu předal bratrské pozdravy všem shromážděným účastníkům JH generálmajor Zajončkovskij a poděkoval soudě časné za pozvání a přátelské přijetí. Vzpomněl památky Aloise Jiráského, jeho velkého díla a odkazu, dráhého i lidem v Sovětském svazu. Projev vzácného hosta byl několikrát přerušen srdečným potleskem.

Po sjezdu socialistické kultury

Za řadu KNV v Hradci Králové promluvil její předseda Josef Ježek. „Letošní Jiráskův Hronov má několik významných příčin. Koná se bezpředmětne po sjezdu socialistické kultury, na němž si všichni kulturní pracovníci ujasnili formy a metody, jakými dosáhnou splnění směleho cíle, vytyčeného XI. sjezdem KSČ, tj. dovršení kulturní revoluce v naší zemi. V souladu s tímto velkým cílem projevuje se již nyní v naší veřejnosti a v řadách ochotnických pracovníků nebyvalý zájem o účast na této předhlídce. Bylo proto nutné rozšířit program Jiráskova Hronova i na Náchod a obohatit obsah průvodních akcí JH, jako jsou: školení, diskuse, semináře, setkání souborů s lidmi na pracovištích atd. Samý výběr souborů na letošní festival byl velmi obtížný, protože v uplynulém ročníku soutěže vyrostlo ve všech krajích množství divadelních souborů vysoké umělecké a divadelní úrovně, které právem uplatňovaly nárok zúčastnit se této předhlídce nejlepších... Významným rysem letošního JH je i to, že se zde představí soubory různých typů a že nebude chybět ani soubor vesnický a školský... Každoročně vystupují na Jiráskově Hronovu vedle sebe čeští a slovenští divadelní ochotníci. Jejich společná práce a úsilí mají letos o to větší význam, že se uskutečňují ve dnech, kdy vzpomínáme 15. výročí hrdinného povstání slovenského lidu proti fašismu. Proto je letošní Jiráskův Hronov výrazem nerozborné jednoty českého a slovenského národa a společného boje za uskutečnění programu socialistické výstavby v naší republice.

Mýšlenku proletářského internacionalismu vyjadřuje účast polského divadelního souboru Bavlnářských závodů z Bielské, což pokládáme za příslušné, že přísti Jiráskovy Hronovy budou mít stále větší měrou význam přímo mezinárodní...

Za odkazem Aloise Jiráského

Dnes všichni pracující lid myslí s hrstí na Mistra Aloise Jiráského, proto, že v jeho rodišti se zahajují tradiční přehlídky divadelních her, které mají být důkazem, jak lidová umělecká tvořivost je důležitou součástí kulturní výchovné práce, které mají být důkazem, že naše divadelní soubory se stávají stále více ideově vyzrálými spoluvytvářci nového socialistického smýšlení, socialistické kultury a socialistické morálky.

Mistru Jiráskovi patří především dík za to, že ve svých spisech zdůraznil a do jasného světla postavil

revoluční tradice našeho národa, že ukázal pravou tvář husitství, jeho třídní charakter a revolučního ducha. Náš nový socialistický člověk se musí stát nejvěrnějším strážcem a dovršitelem těch tradic, které nám zachoval Jiráskův odkaz.

Za charakter socialistického člověka

Potom promluvil jménem Ústřední rady odborů a ministerstva kultury Gustav Hnilička, tajemník ORO:

Ochotnické divadlo zapustilo v životě našeho lidu hluboce své kořeny. Neškodí si dnes připomenout, že svou dlouhotlou tradici si vytvořilo právě tím, že mluvilo vždy řečí srozumitelnou prostým lidem, že hovořilo k jejich problému, bolestem i radostem, že nejlepší síly ochotnického divadla vždy nekompromisně bojovaly o štěstí a bohatý život člověka, usilovaly o svobodu, pokrok a mír. Právě z toho vyplývá jeho životnost a obliba.

Výchova nového člověka je věc složitá a obtížná. Umění a zvláště divadlo má v tomto směru významně poslání a můžeme ho vykonat. Velká doba, ve které žijeme, ve-

liké a radostné úkoly, které před naším lidem stojí, vyžadují ovšem také této úkolům odpovídající a vystihující umělecký výraz, vyžadují pravdivé ztvárnění života našich lidí, našich úspěchů i perspektiv, a na druhé straně i ostré a kritické odhalování nedostatků a chyb. Je třeba, aby naši umělci dovedli vytvořit nový typ hrdiny, hrdiny socialistického dneška, typ, který bude příkladem a bude strhovat k následování.

Dnes, kdy budujeme socialismus, vcházíme do jednoho z nejvýznamnějších období v historii českého a slovenského národa. Není pochyb o tom, že divadelní ochotníci budou zvyšovat náročnost na svoji činnost v vědomí toho, že svou prací pomáhají formovat člověka socialistické a komunistické společnosti.

Souborům, které se účastní letošního Jiráskova Hronova, přeji hodně zdaru při jejich vystoupení, všem návštěvníkům bohaté a silné umělecké zážitky a celému našemu ochotnickému divadlu další rozkvet a hodně úspěchů a zdaru do další práce.

Tím považují XXIX. Jiráskův Hronov za zahájený."

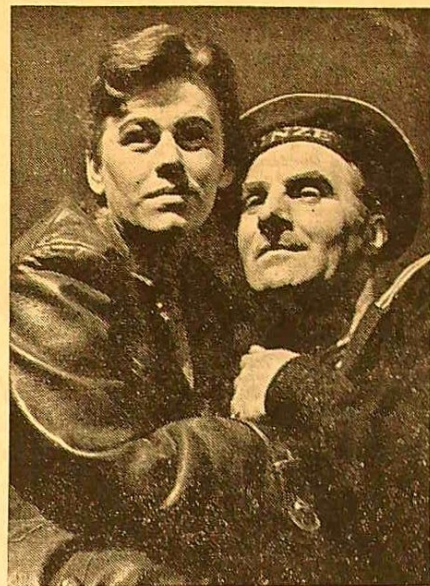
Jak si máme pomáhat

Mezi profesionálními a ochotnickými divadelníky byly některé trpké zkušenosti, které nevyvolala ani ta, ani ona strana, ale buržoázní společnost, jak už to bylo v její podstatě. Zbývají těchto trpkostí, které ztratily na intenzitě, ale přece jen se někdy projevují, je třeba odstranit. Toho dosáhneme tenkrát, když se zbavíme radikálně a beze zbytku buržoázního způsobu myšlení. Domnívám se, že teprve atmosféra vzájemné důvěry a soudružského porozumění může vyvolat plodnou spolupráci.

Socialistické divadlo, ochotnické i profesionální má totéž poslání a jejich spolupráce vyplývá už ze smyslu jejich činnosti. Vidím vždy smysl ochotnického divadla v seznamování diváka s krásou divadelního umění, s jeho potřebností a etikovým významem. Bez těchto základů, budovaných ochotníky, neměl bychom nikdy dobré a potřebné profesionální divadlo, protože by prostě nemělo pro koho hrát. Úroveň našich profesionálních divadel je přímo vázána na úroveň ochotnických souborů.

Řekněme, že divák z venkova přijede do Prahy. Kam jde ten, kterého vychovalo dobré ochotnické divadlo? Už z toho důvodu musí profesionální divadlo pomáhat ochotnické práci. Základ je v ideové jednotě. Prakticky se nemá taková spolupráce nikdy projevit v kopírování profesionálních představení a repertoáru, ale vzájemným sdělováním pracovních metod a společným studiem potřeb našeho diváka. Studium složení návštěvnické obce je vůbec jedním z důležitých úkolů blízké doby.

J. Tumlíř

Přední role v Optimistické tragedii vytvořili Josef Veselý (Alexei) a J. Dostálová (komisařka) (Foto K. Minc)

Začínáme tragedii, ale optimistickou

Optimistická tragédie Vsevoloda Višněvského, hra svrchované revoluční a zároveň svrchované lidsky intimní, měla u nás zvláštní osud. Brzy po její sovětské premiéře 23. března 1935 v Ruském činoherním divadle v Kyjevě a po uvedení koncem téhož roku v Komorním divadle v režii A. J. Talrova jí roku 1935 uvedl ve vlastním překladu Oldřich Štíbor v Olomouci. Jeho inscenace vstoupila svým nesmírným významem politickým i uměleckým natrvalo do dějin českého divadla. Překvapuje proto tím víc, že se tato hra objevila znovu na českém jevišti až po plných dvaceti letech: roku 1959 jí nejprve v Martině a potom v Českých Budějovicích uváděl Otto Haas, příštího roku jí poprvé vysílá Československý rozhlas a objevuje se na scéně bratislavského i pražského Národního divadla v režii režisér sovětského umělce G. A. Tovstonogova a v divadle teplickém.

Od té doby Optimistickou tragedii zase, pokud je nám známo, nikdo neinscenoval, až brněnské ochotníci z Dělnického divadla ZK Královopolské strojirny. V programu správně uvádějí, že je to drama idej — drama kolektivní.

Režisér Josef Veselý i umělecký poradce souboru Jaroslav Nezval vycházejí ze správného ideového základu. Jim i celému souboru jde přímo vášnivě o vyjádření velkých a silných myšlenek hry.

Pravda, nositelem a vyjadřovatelem velkých a silných myšlenek je vždycky herec prostřednictvím své technické připravenosti, svého nadání a způsobu, jakým dovede neúčinněji využít nejpříměřenější

šich vyjadřovacích prostředků. A tu se nám zdá, že některé masové scény postrádaly právě takových výrazných individuálních výkonů, které by byly divákovi přesvědčily a nadehly pro určitou myšlenku. Naproti tomu práce s komparesem jako celkem je až překvapivě dobrá. Avšak bylo by dobře, kdyby se režie věnovala více jednotlivým postavám a vystupům, zejména tam, kde se hovoří o vážných ideových věcech, které jsou uzlovými místy inscenace (např. rozhovor komisařky s Alexejem nebo rozhovor důstojníka-velitele s komisařkou). Tím, že režie vyzdvihla především akci, dostala hra přiměřené tempo, ale přitom byla částečně oslabena myšlenka, která se nedostala do vědomí diváků dost pronikavě.

Naproti tomu je třeba pochválit scénu. Svou jednoduchostí, oproštěností od příměrného realismu a funkčnosti pomáhala herecům zejména v komparsových výstupech dokonale se rozehrát v kolektivu a vytvořit obrazy živé a přesvědčující. Promítání obrazu V. I. Lenina vycházelo jistě ze správné ideové koncepce, ale nezapadlo do celkového výtvarného projevu a působilo nesourodě a rušivě.

Omezujeme se zatím na těchto několik poznámek, napsaných bezprostředně po zhlédnutí představení, ke kterému se ještě vrátíme po diskusi. Očekáváme, že to bude diskuse hodně živá už proto, že se bude týkat tak významné a k provedení tak nesmírně obtížné hry. Její inscenace brněnským souborem znamená při všech výhradách záslužný a význačný čin.

VČERA

Příklad obětavosti a dobré poměru k ochotnické práci ukázali soudruzi ze souboru Potravínář z Trebišova. Včera na náměstí měl totiž vystoupit soubor Hořec z Vrchlaby. Protože autobus, který vezl soubor Hořec ze zkoušky, havaroval a někteří členové jsou v nemocničním ošetření, nemohli soudruzi z Vrchlaby předvést svoje pásmo. 40 členů souboru Trebišovských, ačkoliv byl unavený dvojdenní prací v bratislavské televizí, přijel a vysouplil bez odpočinku po dlouhé cestě s velmi pěkným národopisným pásmem na hronovském náměstí.

Na zahájení Jiráskova Hronova se zaplnilo náměstí před Jiráskovým divadlem četnými divadelníky, milovníky divadla i občany města Hronova. Tato velká účast svědčí o pochopení smyslu této divadelní přehlídky divadelních ochotníků.

Večer ve 20 hodin seznámili se ochotníci z různých krajů naší republiky na veselici v ZK Šmeralových závodů.

DNES

Ráno v 8 hodin začaly v národní škole v Hronově v Palackého ulici pracovat kroužky krajských delegátů za účasti předních profesionálních divadelníků. Rozebraly první hronovské představení Višněvského Optimistické tragedie. Uporozňujeme všechny delegáty, aby se začlenili do práce v kroužcích, a využili této formy školení. Diskuse jsou každý den od 8 hodin do 10 hodin.

Odpoledne ve 14 hodin začne v sále ZK Šmeralových závodů (býv. Slavie) beseda o spolupráci profesionálních divadelníků s ochotníky. Úvod na tomto semináři přednese Jiří Beneš, předseda ústředního poradního sboru pro divadlo a hlavní redaktor Ochotnického divadla.

Každý den od 10.30 jsou ve Slavii veřejné diskuse o představeních z předcházejícího dne.

Milovníci historie Jiráskova Hronova dostate se ve 14 hodin před divadlo, kde je sraz k společnému výletu nazvanému „Hronovem Jiráskova mládí.“

Ve 13 hodin uvítáme před divadlem soubor Máj Ústředního kulturního domu dopravy a spojů z Prahy, který odpoledne a večer sehraje hru Curta Corinthina Trojana.

Ve 14 hodin uvítáme soubor kulturního klubu JZD Pokrok Sezimovo Ústí, který sehraje 14. srpna frašku Jaroslava Dietla Nepokoje hody sv. Kateřiny.

Večer ve 20 hodin bude promítán na hronovském náměstí životopisný film režis. Václava Kršky Mladá léta.

Dnes bude zahájena přehlídka v Náchodě představením Optimistické tragedie. V 16 hodin přijíždí Náchodští královopolské ochotníky. Vrchlabská pětka bude koncertovat v přírodním divadle.

ZÍTRA

Jako každý den budou i tentokrát zasedat od 8 do 10 hodin kroužky v osmiletce v Palackého ulici a pak od 10.30 hod. plenum v ZK Šmeralových závodů (Slavie), aby diskutovaly o předst. předcházejícího dne, tentokrát o Corinthových Trojanech v provedení pražského souboru Máj.

Ve 14 hodin uvítáme před Jiráskovým divadlem slovenský soubor, který jsme na Jiráskových Hronovech poznali už celkem třikrát, soubor potravínářského kombinátu z Trebišova. Tentokrát k nám trebišovský soubor přijíždí s dramatisací jedné z povídek, obsažených v jilemnického knize Kompas v nás Jiráskova kraje.

V tutéž dobu se v hronovském náměstí upravení zájemci na výlet organizovaný hronovským Turistov. Cílem výletu bude tentokrát vrch Turou, kterému se říká Blaník Jiráskova kraje.

Máj, dramatický soubor Ústředního kulturního domu dopravy a spojů z Prahy-Vinohrad, který dnes uvádí v předkladu a upravě Jana Martince a Jiřího Beneše hru Trojané německého autora Curtá Corinthta, dostal telegram tohoto znění:

Der Eisenbahnergruppe, den Trojanen, Martinec, Beneš und allen Laienspielern Hals- und Beinbruch. Stop. Frieden, Freundschaft, Kampfesgrüße. Stop. Corinth

(Železničářskému souboru, Trojanům, Martincovi, Benešovi a všem ochotníkům - zlomte vaz a hnáť. Stop. Mir, přátelství, bojové pozdravy. Stop.)

EVA VRCHLICKÁ:

HERECKÁ POVĚRA

Za dvěma točitě schodíte —
co pod ním te čeká? Jeví se —
tvůj svět, tvůj svět!
Jak jinde žít?
Jak proděls tam podrážky, zviráš křid,
nemůžeš zpět,
již nikdy zpět!
A nikde tě práce netěší,
nenajdeš domova, přistřeší,
než na scéně,
kde stopy jsou
teplých prvních kroků, jež nemohou
se vrátit, ne,
již nikdy ne.
Jak Markéta šeptá nitce lnu —
„bez něho k světu nepřihnu“ —
tak, herci svět
tam jenom je,
kam se srdcem vítisk první slépeje...
Nemůže zpět,
již nikdy zpět.

Bertold Brecht:

Hledání toho, co je nové a co je staré

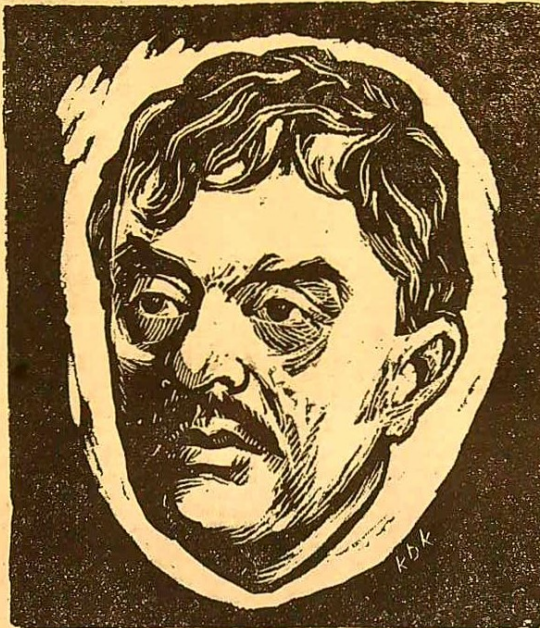
Když čtete svoje role,
zkoumavě, připravivši k údivu,
hledájte, co je v nich nové a co
staré, neboť doba
a doba našich dětí je dobou boje
nouého se starým.
V každém hnutí a jednání své
postavy hledejte,
co je u ní nové a co staré!
Přeložil Ludvík Kundera
ze sbírky Sto básní,
která právě vyšla ve
SNKLĚLU

V "Náchodě" bude ve 14.30 u národním podniku MEZ beseda o představení "Optimistická tragédie" u 16 hodin tam uvádí soubor Máj z Prahy, který ve 20 hodin sehraje v "Domě osvětly" reprizu své zajímavé inscenace Corinththovy hry Trojané. — V kině na náměstí bude promítat film "Mladá léta".

Oěima ostrěleného festivalisty

Sotva vyšlo věrejší číslo U nás, dostal jsem k nám do redakce jeden z účastníků letošního Jiráskova Hronova a hned začal hovořit o článku nazvaném Oěima nováčka.
Víte, povídá, já jsem letos v Hronově po desáté. Jsem tu teď druhý den a jsem hrozně otrávený. Jakživ jsem už nepořadil — už aby byl letos konec.
Naši poznámku o tom, že by tedy snad mohl odjet, když se mu zde tolik nelíbí, nechal náš návštěvník nepovšimnutu, ale zato se za chvíli podřekl, že si u svých bytých pro jistotu zamluvil pokoj už také na napřesrok. Přece si nenechám ujít Hronov jubilejní, no ne? podotkl docela nezaludně.
Využili jsme jeho sdlnosti a nenapadně ho zapředli do rozhovoru o letošním Hronově. A zde tedy jsou některé jeho postřehy.
Tady v Hronově je to jednak pořád stejné, jednak pokaždé docela jiné. Jiné je to třeba v tom, že jednou jsou diskuse v ZK TOS, když jeho budova vyhoří, jsou u sokolovny a letos tedy ve Slavii neboli v ZK Šmeralových závodů, což je bývalý TOS — neboli je jméno je změna. No, a že se hraje divadlo a pak se o něm mluví, to zase je příklad na to, jak je to tu stejné. Stejně také jsou potíže s ubytováním, se stravováním a tak vůbec. Tváří tu letos vidím dost jiných, ale také dost stejných. Ale také množství lidí, jako jsem viděl dnes při slavnostním zahájení před divadlem, jsem tu opravdu ještě nikdy nezažil, nemluvě o tom množství zahraničních návštěvníků. Marná sláva, ten náš Hronov přece jen asi má rok od roku větší přítatlivost i větší význam. Jen by nám ho neměli brát Náchodáci!
V této chvíli jsme nastrožili uši zvláště bedlivě. Jak to, že Hronov berou Náchodané? zeptali jsme se. A dovedli jsme se věci vsukat u úžasné.
Mezi roduvěrnými starými Hronovany rodem, bydlištěm nebo i jen tím, že sem často zajíždějí, se prý

Mysl všech československých a mnohých zahraničních divadelníků profesionálních i ochotnických se dnes upíná ke Praze. V tamním Domě umělců byly od rána až do 13 hodin vystaveny tělesné pozůstatky národního umělce Emila Františka Buriana. — Smuteční obřad bude zahájen v 15 hodin a v 16 hodin vjde pohřební průvod z Domu umělců po nádraží kolem Národního divadla na výšehradský hřbitov. Skupina herců Divadla D 34, kteří se dnes podle původního programu měli zúčastnit besedy o spolupráci profesionálních umělců s ochotníky, odjela na pohřeb svého uměleckého vedoucího. My, kteří jsme pracovně vázání v Hronově, se účastníme smutečních obřadů sice jen v duchu, ale s dojetím i láskou o nic menší

Výstava odvahy síly a krásy

V Domě osvětly v Náchodě otvorili výstavu grafických listov akademického malíra Vincenta Hložníka, laureáta štátní ceny. Už první návštěvníci odcházejí z výstavy nadšení a očárení. Veď umění Hložníkovo si podmaní diváka a vyvolává v něm nezabudnutelné dojmy.
Dr Libuša Čidlínská, pracovníčka Slovenské národní galerie v Bratislavě při otvorení výstavy povedala:
...Vlastný rozvoj Hložníkovho grafického vyjadrenia nastáva až po roku 1950. V tom čase sa umelcovo grafické nadanie rozrasta do nevídané šířky. Cieľom jeho výtvorného snaženia neboli iba výdobytky formálneho rázu, išlo mu predovšetkým o vyslovenie závažného obsahu, o formuláciu myšlienky vo výtvornom prejave, o citlivé umelecké pretlačenie jeho nekompromisného občianskeho postoja k politickým udalostiam v období druhej svetovej vojny a

najmä k takým zjavom fašistického spoločenského zriadenia, ktoré svoju krutou bezohľadnosť o hlboko dorážali a pokorili city a presvedčenie nášho ľudu. Sem patril cyklus litografických listov „Clovek z roku 1951, líčiaci vyzretou formou život a utrpenie väzňov pod zlovoľou gestapákov. Na ďalšie cykly o fašizme nadväzuje najrozsiahlšie dielo, a to 52 litografií z Povstania. Prebohatá a takmer nevyčerpatelná studnica povstaleckých námetov umožnila Hložníkovi epickou formou vylíčiť boj slovenského ľudu v Slovenskom národnom povstaní...
Vincent Hložník, dnes profesor na Vysokej škole výtvarných umení, dokázal celou svojou tvorbou, že je po Kolomanovi Sokolovi našim najvýznamnejším zjavom, umelcom skutočne výnimočnej sily a koncepcie.
Táto výstava by mali vidieť všetci účastníci tohoročného Jiráskova Hronova. (mj)

DOPIS STARÉHO HRONOVSKÉHO BORCE přípravnému výboru XXIX. Jiráskova Hronova

Draží přátelé,
posílám vám a všem účastníkům XXIX. Jiráskova Hronova upřímné pozdravy. Je mi velmi líto, že pro nemoc nemohu být letos s vámi a mezi vámi: od těch ranních hodin na tiskových konferencích přes dopolední půtky a šrůtky na diskusích až po večerní představení v domáckém a slídném Jiráskově divadle „U nás“ se všemi lidovými umělci — ochotníky a s obecnostem vždy slavnostním, vzrušeným, vděčným a upřímně kritickým.
Nač zapírat, že se mi bude po tom všem ztýskat? Jak po celém vašem kraji, který je svou historií i dnešním budovatelským úsilím tak bohatý a dramaticky vznesný a lyricky tak půvabný, tak i přímo po divadelním Hronově, který v tuto dobu sklízí zralé (ale někdy i kyselé) ovoce nadšeného uměleckého zápasu našeho ochotnictva z měst, vesnic a závodů. Je to zápas o pravdu života a o jeho krásu.

su, zápas o člověka socialistického nejen ve slovech, ale i ve skutečích. Podílel jsem se na něm vždy jen skrovně — jako milovník umění, jako novinář a kritik. Ale dovedl jsem s vámi hořet pro všechno nové, co jste přinášeli, pro váš myšlenkovou a dramaturgickou odvahu, pro umělecké zantění souborů, pro velké a krásné herecké výkony, pro socialistickou výchovu divadlem a uměním.
Pro tyto krásné, radostné a někdy i dojemné chvíle jsem se vždy celý rok do Hronova těšil. Letos však s vámi mohu být jen v duchu a sledovat XXIX. Jiráskův Hronov toliko na dálku. Přeji vám všem hodně a hodně úspěchů a nepochybují, že ve svém celku a vyznění bude XXIX. Jiráskův Hronov zároveň něčím jako slavnostní předehrou k jubilejnímu třicátému. Srdce mě váš
Václav Běhounek
redaktor „Práce“
Praha 10. srpna 1959

DISKUSNÍ OTÁZKA

(Ke spolupráci profesionálních umělců s ochotníky)

Současná hra začíná nabývat zřetelné převahy v ochotnickém repertoáru Nemělo by to být pobídkou dramatikům aby pomohli souborům, která jejich díla inscenují? Mním tu pomoc zejména po stránce dramaturgické.
Otázku diktuje poznatek z praxe: Pozval si mě dramatický odbor ZK ROH, jenž studoval mou komedii. Rád jsem pozvání přijal. Probral jsem zevrubně hru, jednotlivé postavy, situace, scénu, provedli ještě jen při tom. Přišla řeč i na další pracovní plány divadelníků. Mohl jsem je informovat o dramatických novinkách pro ně vhodných, rozmluvit jim některé úpravy textu — a představení pěkně vyšlo. Nezástul ovšem volbu hry na niž by jejich síly nebyly stačily. Mají přesný dramaturgický plán — a já dobré přátele k nimž půjdu přistě už jako domů.

Tato družba přinesla, myslím, aktivní bilanci pro obě strany. Poznal jsem typy a příběhy, jež se mi hodi pro další literární práci, ověřil jsem si účinnost hry na diváka z ochotnického hlediště, které se nedovede přetvařovat a vím, že s mou příští komedií budou v onom ZK také počítat.
Vytýkáme ochotnictvu, že nemá svou vlastní dramaturgii, že kopíruje profesionální scény. Což začít právě tady, v dramaturgické oblasti? Dramaturgové a dramatikové — pomůžeme?
K. Stanislav

Ochoten . . .

Na Hronově se vždy provlebohuldky, že je ochotně ochoten spolupracovat s ochotníky... Bohužel za pár neděl se často změni notně a spolupracovat s ochotníky je ochoten jen značně neochotně.
J. R. Pick

HOBLINKY

V první den XXIX. JH přilohu profesionálního zhlédlyvými autobusem rekreační třeď nadávající, pěkně prostím výprava a velmi spěchala. Spěchala i v řadě, což se dosti nározně projevilo v dotazu vedoucí výtvarky, která se v restauraci Sokol při obědě zeptala: „A prosím vás, kde tedy vlastně je ten ročný hrob Aloise Jiráského?“

Pionýři i pionýrky se také letos mají neobvyklé k světu. Jeden takový divovosty žabec z těch, které mály v úterý k večeru službu na výstavě obrazů Václava Špály v tělocvičně osmiletky v Čapkově ulici, pracoval jsem svěřený podnikákovými slovy: „Soudruhu, poďte se podívat, tady je čerstvá výstava!“

Na této výstavě se osobitým způsobem projevila síla vírovného umění. Přišla na ni matka s plačícím chlapcem — o rok plačícím Janě. Sotva se ten fvaouek trochu zadržal do Spálových obrazů, nebylo po pláči ani stopy.

Na velké mapě republiky před Jiráskovým divadlem je graficky zachycena obrávková spousta přehádek o festivalu, které letos naši ochotníci uspořádali. Je to mapa velmi poučná a také potěšující. A přece je na ní jeden zje — vlastně dva. Vypovídá z ní, že v Plzeňském a v Kojáckém kraji neuspřádali v minulé sezóně ani jeden krajský festival. Nesou na tom vinnu jen ochotníci!

V restauraci u Habrů se při obědě vedlo vzrušené diskuse o tom, zčali je správně, že Jiráskův Hronov probíhá zčásti také v sousedním Náchodě. Pro toto opatření neškodnějšího hovořila metodická z jednoho středostáhného okresního města. Ne všichni si ní tak docela souhlasili. Ten, který ne souhlasil vůbec, se líi noicoudu zeptal: „A ty chodíš na představení v Náchodě?“ A ona bez zaváhání odpověděla: „Samozřejmě, že ne. Já je přece musím vidět v Jiráskově divadle.“ A pak s nimi mluvte!

Národ z vlaku

Včera to vypuklo. Přetížené vlaky vyhrlyly v Hronově proudy oficiálních i neoficiálních návštěvníků, mladých a starých ochotnických Janoušků, zmudněných i rozzářených tváří
Včera to vypuklo. Přetížené vlaky vyhrlyly v Hronově proudy oficiálních i neoficiálních návštěvníků, mladých a starých ochotnických Janoušků, zmudněných i rozzářených tváří
„Tak ty jsi jel taky tímhle! No, ne! A že jsme se neviděli!.. Ahoj, tak už jsi tu! Kdepak, nic nového. Moc si od toho letos nebuduju... Clověče, kam s tím lodnasent Chara-char, snad si nemyslíš na odvoztí! Pardon - děti, na koho tu čekáte s tím vozíkem! Ale!!! To není možné!“
Procesi táhne k náměstí. Hurá na Turistu!
„Tam není koupelna!... Do společné nocležárny!... Dvoudázkový No, to bude omýl, já jsem přece... Ale, ale to je náhoda!“
Tak nějak to bylo, když národ z vlaků vešel do ulic. J-ě

Zpravodaj XXIX. Jiráskova Hronova U NÁS vychází denně ve 14 hodin. Vydává jej přípravný výbor XXIX. JH, řídí redakční rada. Redagují Jiří Pober (hlavní redaktor), Martin Januška a Helena Červená se kruhem spolupracovníků. Výtvarná spolupráce František Koubeček. Technický redaktor Pavel Kopecký. Redakce je v učňovské škole, Čapkova ul. 123, telefon Hronov 104. Tiskne Jiskra, národní podnik, provozovna Hronov. N 107229
Cena jednoho čísla Kčs 0,50.